

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0128 van 2 september 2014
in de zaak 1314/0493/SA/3/0453

In zake:

1. de heer **Luc STRAGIER**
2. mevrouw **Marijke DEVENEYNS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Piet LOMBAERTS
kantoor houdende te 8530 Harelbeke, Kortrijksesteenweg 387
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Mathieu VAN HUYLENBROUCK**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Roy VANDER CRUYSSSEN
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 16 april 2014 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 6 maart 2014.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tielt van 24 oktober 2013 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van sleufsilos.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8700 Tielt, Egensesteenweg 53 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 0822A en 0824P.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 22 juli 2014, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Piet LOMBAERTS die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Julie CORNELIS die loco advocaten Wim DE CUYPER en Roy VANDER CRUYSSSEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Mathieu VAN HUYLENBROUCK verzoekt met een aangetekende brief van 25 juni 2014 om in het geding te mogen tussenkomen. De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 1 juli 2014 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

Op de openbare terechtzitting van 22 juli 2014 legt de raadsman van de verzoekende partijen nog een bijkomende technische nota neer. De raadsman van de tussenkomende partij verzet zich tegen de neerlegging van dit stuk.

Artikel 4.8.25 VCRO bepaalt dat de partijen ter zitting geen bijkomende stukken kunnen overmaken aan de Raad. Het stuk betreft bovendien geen aangelegenheid van openbare orde en uit niets blijkt dat de verzoekende partijen het stuk niet bij het inleidend verzoekschrift hadden kunnen voegen.

De technische nota dient dan ook uit de debatten betreffende de vordering tot schorsing geweerd te worden.

V. FEITEN

Op 4 juli 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Tielt een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een melkveestal en het aanleggen van betonverharding. De gevraagde sleufsilo's worden uit de vergunning gesloten.

Op 23 juli 2013 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Tielt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van sleufsilo's”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan 'Roeselare-Tielt', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd. De verzoekende partijen hebben wel een nota met opmerkingen ingediend.

De brandweer van de stad Tielt verleent op 22 augustus 2013 een gunstig advies.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling verleent op 12 september 2013 een gunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 17 oktober 2013 een ongunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Tielt weigert op 4 november 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Gelet op de ligging in agrarisch gebied dat bestemd is voor de landbouw in de ruime zin, overwegende dat het ontwerp wordt voorzien in functie van de verdere uitbouw en leefbaarheid van een gevestigd landbouwbedrijf en past in het kader van de bedrijfsvoering, overwegende dat er opnieuw een bezwaar werd ingediend door de eigenaar van een aanpalend perceel, overwegende dat het bezwaar handelt over de aantasting van het zicht vanuit de woning en de aantasting van het bodemreliëf, overwegende dat in het huidig dossier de sleufsilo's op dezelfde plaats worden voorzien maar werden ingekort zodat ze zich verder van de perceelsgrens situeren, overwegende dat het college in zitting van 04/07/2013 van oordeel was dat de nieuwe sleufsilo's nog te dicht worden aangelefd bij de aanpalende woonpercelen en voor hinder zorgen, overwegende dat de voorziene inplantingsplaats van de sleufsilo's overlast veroorzaakt voor de nabijgelegen woningen en hun achterliggende tuinen, overwegende dat de sleufsilo's nog steeds op deze plaats niet kunnen aanvaard worden en dat deze dichteren parallel met de stal dienen ingeplant te worden (cfr. advies 04/07/2013), overwegende dat het ontwerp met de huidige inplanting storend is voor de omgeving en de ruimtelijke aanleg van het gebied in het gedrang brengt, is het voorliggende voorstel ruimtelijk en stedenbouwkundig niet aanvaardbaar.

...”

De tussenkomen de partij tekent tegen deze beslissing op 24 oktober 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 30 januari 2014 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

*De voorziene sleufsilo's liggen volgens het **gewestplan Roeselare-Tielt** (KB 17.12.1979) in een **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**.*

*Volgens artikel 15 van het KB van 28/12/1972 gelden in **landschappelijke waardevolle gebieden** “beperkingen met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en activiteiten worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in de grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen”.*

Gezien de grote afstanden en de compacte bedrijfsuitbreiding zijn de sleufsilo's functioneel inpasbaar.

De voorziene oppervlakte (450m²) en hoogte is beperkt t.o.v. de bestaande of nog op te richten bebouwing. De sleufsilo's zullen ondergeschikt waarneembaar zijn zowel vanuit het landschap als vanuit de private tuinen. Het materiaalgebruik sluit aan met de bebouwing. De ruimtelijke impact van de sleufsilo's is beperkt.

*Volgens het beroepsschrift wordt een groenscherm aangeplant. Echter op het plan staat een bomenrij. Het is aangewezen dat de **landschappelijke integratie** verder wordt verfijnd. Hierbij kan gedacht worden aan een voldoende breed groenscherm dewelke bestaat uit minimum 3 plantrijen streekeigen beplanting. In het plantenassortiment dient ook gebruik worden gemaakt van groenblijvende soorten.*

Slechts als de landschappelijke integratie verder wordt verduidelijkt kan een vergunning overwogen worden.

*De provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar stelt voor om het beroep gegrond te verklaren en de vergunning te **verlenen, mits** de landschappelijke integratie verder wordt verfijnd.*

...”

Na de hoorzitting van 4 februari 2014 beslist de verwerende partij op 6 maart 2014 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Ingevolge artikel 4.3.1 §2 VCRO dient de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de aanvraag rekening te houden met o.a. de “in de omgeving bestaande toestand” en kan er tevens rekening worden gehouden met een aantal aspecten zoals “functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het

algemeen”.

Functionele inpasbaarheid - ruimtegebruik

De twee nieuwe sleufsilo's (450m² grondoppervlakte) sluiten compact aan met de vergunde melkveeststal en de bestaande bebouwing. De nieuwe constructies staan haaks op de nieuwe melkveestalling. De sleufsilo's zijn in lengte beperkt tot 30m lengte – dit in tegenstelling tot het vorig gemeentelijk dossier waar de sleufsilo's 39,5m lang zijn en 15,45m breed waren– en bevinden zich op 16,36m van de private achtertuinen of op zo'n 50m (minimum 48,5m) van de achtergevels van de woningen.

Het college van burgemeester en schepenen wijst dat de sleufsilo's dichter en parallel met de melkveeststal dienen te worden ingeplant.

De aanvragers wijzen hierop dat de nieuwe oriëntatie leidt tot bijkomende verharding en dat de noodzakelijke verluchting van de stal in het gedrang dreigt te komen. Bovendien zal dergelijke inplanting niet leiden tot een betere visuele inplanting voor de omwonenden.

De PSA treedt het argument van de aanvragers gedeeltelijk bij door te stellen dat een evenwijdige inplanting met de stal niet leidt tot een breder groenscherm, dan wanneer de sleufsilo's worden ingeplant dwars op de vergunde loods, zoals hier in casu. Anderzijds wordt vastgesteld dat een betere landschappelijke integratie is aangewezen, met een groenscherm van minstens 5m breed. Na de hoorzitting werd een beperkt aangepast plan bezorgd waarbij een groeninkleding wordt voorzien bestaande uit drie plantenrijen bestaande uit bosgoed en er tussen hoogstammige bomen. Tevens worden groenblijvende planten aangelegd zoals de hulst en de gewone liguster. Het groenscherm voorziet weliswaar in een breedte van 3 m, doch men mag redelijkerwijs aannemen dat het zal uitgroeien tot een breedte van 5 m. Voor de duidelijkheid wordt dit uitdrukkelijk als voorwaarde bij de vergunning opgelegd.

Bovendien leidt de parallelle inplanting tot meer verharding teneinde de sleufsilo's toegankelijk te kunnen maken, dan wanneer zij haaks op de vergunde loods zou worden ingeplant.

Tenslotte heeft de voorgestelde inplanting tot gevolg dat er minder ruimte moet worden aangesneden, wat resulteert in een compactere uitbreiding, dan wanneer de inplanting parallel zou gebeuren. Overigens moet worden gewezen dat de afstand van de sleufsilo tot het perceel van de voorliggende woning ruim 16 m bedraagt, wat nog steeds een redelijke afstand betreft voor een constructie van ca. 1,5 m hoog.

Samen met de PSA moet dan ook worden besloten dat een parallelle inplanting enkel tot voordeel strekt van de voorliggende woningen, maar daarom niet noodzakelijk resulteert tot een betere ruimtelijke ordening, zoals hierboven toegelicht.

Gezien de grote afstanden en de compacte bedrijfsuitbreiding zijn de sleufsilo's functioneel inpasbaar.

De schaal

De voorziene oppervlakte (450m²) en hoogte is beperkt t.o.v. de bestaande of nog op te richten bebouwing. De op te richten melkveeststal heeft een hoogte van 7,75m, waardoor de impact veel groter is dan de sleufsilo's van 1,6m hoogte. De sleufsilo's zullen ondergeschikt waarneembaar zijn zowel vanuit het landschap alsook vanuit de private tuinen.

Visueel-vormelijke elementen

De sleufsilo's worden opgericht met grijze betonwanden van 1,6m hoogte. Het materiaalgebruik sluit aan met de bebouwing.

De aangevraagde sleufsilo's zijn ondergeschikt t.o.v. de al vergunde melkveestal (65,5m op 23m of 1506,5m² en nokhoogte: 4,3m en kroonlijsthoogte: 7,75m), waardoor zowel de gevraagde oppervlakte van 450m² alsook de hoogte van 1,6m is gering. De ruimtelijke impact van de sleufsilo's is beperkt.

De eigenaar van de voorliggende woning wijst dat voor de oprichting van de sleufsilo's aarde van ca. 2 m dient aangevoerd te worden, waardoor in totaal een muur van meer dan 4 m hoog wordt gecreëerd. Bezwaarindiener wijst bovendien op de oprichting van de achterliggende koestal waarbij in totaal een hoogte van ca. 11 m wordt gecreëerd. Evenwel is de koestal door het schepencollege vergund en is de vergunning door de bezwaarindiener niet betwist, zodat ze als definitief moet worden aanzien. Hierdoor kan bezwaarindiener niet zomaar wijzen op een verlies aan esthetisch uitzicht op het achterliggend landschap. Bovendien blijkt uit het terreinprofiel dat er niet 2 m aarde, maar slechts 70 cm aarde wordt opgehoogd, zodat van een 4 m hoge muur, zoals opgeworpen door de bezwaarindiener geen sprake kan zijn. Gelet op de voorziene landschappelijke inkleding met ondermeer de liguster en hulst (die een hoogte van 4 m kunnen bereiken), zal de bezwaarindiener geen zicht hebben op de achterliggende sleufsilo's.

Gelet op de ligging in het landschappelijk waardevol gebied waarbij beperkingen gelden met als doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen, dient te worden gewezen dat de gevraagde constructies inbreidingsgericht zijn waarbij de open ruimte niet verder wordt aangesneden. Bovendien wordt zoals hoger gewezen voorzien in een groenscherm in streekeigen groen met drie plantrijen, wat de ontwikkeling van het landschap verder ten goede komt.

Tenslotte worden de sleufsilo's op 16 m van de perceelsgrens opgericht. (en dus op ca. 50 m ten opzichte van de achtergevel van de woning van bezwaarindiener) Dit is een ruime afstand zodat de door bezwaarindiener opgeworpen geur- of stofhinder, laat staan een overlast aan insecten of ongedierte, niet aannemelijk maakt.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat het ontwerp voorziet in het bouwen van twee sleufsilo's bij een bestaand landbouwbedrijf; dat de aanvraag verenigbaar is met de bestemming van het gewestplan; dat bovendien het landschappelijk waardevol karakter van het gebied niet wordt aangetast; dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening mits aangepast plan en op voorwaarde dat de groenscherm tot 5 m wordt uitgegroeid ten aanzien van de voorliggende woningen;

...

Dit is de bestreden beslissing.

VI. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomen de partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VII. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partijen ernstige middelen aanvoeren die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

Zoals hoger uiteengezet grenst de woning en achterliggende tuin van verzoekers aan het perceel van de heer Van Huylenbrouck waarop de sleufsilos zullen gebouwd worden.

De sleufsilos zijn parallel met het perceel van verzoekers ingeplant zodat zij recht op deze sleufsilos zullen aankijken.

Verzoekers verwijzen zeer concreet naar de bijgevoegde stukken, namelijk:

- Situatieschets (stuk 14)*
- Foto's met (actueel) zicht vanuit de tuin van verzoekers op het huidige landschappelijk waardevol agrarisch gebied dat aan hun perceel grenst en waarop de sleufsilos zullen gebouwd worden (15)*

De sleufsilos bestaan uit een betonvloer en worden opgebouwd op basis van grijze betonwanden met een hoogte van 1,60 meter. Volgens de heer Van Huylenbrouck wordt er een maximale grondaanvulling gerealiseerd van 70 cm, wat evenwel onmogelijk kan stroken met de realiteit. Zoals in de feitelijke uiteenzetting reeds vermeld, lieten verzoekers een volledige opmeting opmaken van het terrein, waaruit blijkt dat er in realiteit een ophoging van maar liefst 1,80 meter zal nodig zijn voor de constructie van de sleufsilos (zie ook verder onder E.2).

Als bijlage voegen verzoekers enkele foto's van bestaande gelijkaardige sleufsilos om duidelijk weer te geven waarop verzoekers zullen uitkijken als de bestreden vergunning effectief uitgevoerd zou worden (stuk 16).

Uit de voorgelegde situatieschets en foto's blijkt dat het actuele zicht volledig zal ontsierd en belemmerd worden door de sleufsilo's die op nauwelijks 16 meter van de perceelsgrens zullen gebouwd worden. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal aldus een negatieve visuele impact met zich meebrengen.

Verzoekers zullen vanuit hun woning en tuin pal op de sleufsilo's kijken zodat de inplanting van deze sleufsilo's een betekenisvolle impact zullen hebben op het rechtstreekse zicht van verzoekers dat ontegensprekelijk in belangrijke mate zal worden verstoord.

Zij voegen hieraan nog toe dat, conform de vaste rechtspraak van uw Raad, de verplichting om een groenscherm aan te leggen hieraan geen afbreuk doet. Wel integendeel, de verplichting tot het aanleggen van een groenscherm versterkt integendeel de vaststelling dat het oprichten van de sleufsilo's geenszins een beperkte impact zal hebben op de omgeving (Raad Vergunningsbetwistingen, 3^e kamer, nr. S/2012/0060 d.d. 28.03.2012)

Verzoekers zullen dus onbetwistbaar een persoonlijk ernstig nadeel ondervinden ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de aantasting van haar thans nog grotendeels ongeschonden uitzicht.

Bovendien betreft het eveneens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De bouw van de sleufsilo's omvat immers een aanmerkelijk bodemreliëfwijziging (ophoging), de aanleg van verharding, de bouw van betonnen wanden, etc.

In deze omstandigheden kan het niet in redelijkheid betwist worden dat het voor verzoekers als particulieren uitermate moeilijk zal zijn om ingeval van vernietiging van de vergunning de gedwongen afbraak te benaarstigen, zodat het aangevoerde nadeel evenzeer als moeilijk te herstellen nadeel dient aangemerkt te worden (zie onder meer Raad Vergunningsbetwistingen, nr. S/2013/0184 d.d. 09.07.2013 en Raad Vergunningsbetwistingen, 3^e kamer, nr. S/2012/0060 d.d. 28.03.2012).

Bijgevolg is er voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat de bestreden vergunningsbeslissing bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.
...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Verzoekende partijen gaan compleet voorbij aan het feit dat achter de geïmagineerde sleufsilo's een grote melkveestal wordt opgetrokken. Deze melkveestal werd vergund en werd nooit aangevochten zodat deze vergunning definitief geworden is.

Deze stal heeft een hoogte van 7,75m en een lengte van 65,50 m. Daarbij zinken de sleufsilo's met een hoogte van 1,60 m en een breedte van 15 m werkelijk in het niets.

Verzoekende partijen kunnen dan onmogelijk volhouden dat hun zicht zal ontsierd laat staan belemmerd worden door sleufsilo's die meer dan 5 m lager zijn dan de achterliggende melkveestal. Dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing een negatieve visuele impact met zich zal meebrengen is dan ook onzinnig. In geen geval kan voorliggend bestreden besluit een ernstig nadeel genereren voor verzoekende partijen. Als er al sprake zou zijn geweest van enig nadeel, dan eventueel door het verlenen van de intussen onaantastbaar geworden stedenbouwkundige vergunning voor de grootschalige melkveestal.

*Van enig MTHEN is absoluut geen sprake: de bijkomende impact die de sleufsilos met zich meebrengen is onbestaande dan wel verwaarloosbaar.
..."*

3.

De tussenkomen partij voegt hieraan nog het volgende toe:

"...

Verzoekende partijen beroepen zich hierbij enkel op een verlies van uitzicht vanuit hun woning en tuin.

De toestand ter plaatse kan als volgt worden geschetst:...

In casu moet worden vastgesteld dat verzoekende partijen onvoldoende concreet en precies aangeven in welke mate de bestreden beslissing hun een nadeel zou berokkenen, en waaruit het moeilijk te herstellen karakter van dat nadeel zou blijken.

De woning van verzoekende partijen beschikt over een gelijkvloerse verdieping en een verdieping onder zadeldak, waarbij er zich geen dakvensters bevinden in het dakvlak richting de inplantingsplaats van de sleufsilos. Deze woning bevindt zich tevens op meer dan dertig meter afstand van de perceelsgrens gemeenschappelijk met tussenkomen partij.

Achteraan het perceel van verzoekende partijen bevinden zich zowel een constructie is gebruik als tuinhuis, alsook hoogstammige bomen en beplantingen (haag, zie stukken 15 verzoekende partij).

Uw Raad dient daarenboven vast te stellen dat op het perceel van tussenkomen partij zich een bestaande rundveestal bevindt waarlangs de gevraagde sleufsilos worden ingeplant.

Daarenboven werd op 4 juli 2013 een stedenbouwkundige vergunning voor een melkveestal met betonverharding verleend door het college van burgemeester en schepenen. Deze melkveestal wordt ingeplant zoals aangegeven op bovenstaande situatieschets en werd door verzoekende partijen niet aangevochten, waardoor deze vergunning definitief en uitvoerbaar is.

Van enig volledig open landelijk landschap is geen sprake. Uit het aangebrachte stuk 15 a van verzoekende partij, zijnde enige foto effectief gericht naar inplantingsplaats, dient Uw Raad bovendien vast te stellen dat op heden reeds vele landbouwconstructies zijn waar te nemen. Dit nog los van de vergunde melkveestal.

Voorgaande zij allen elementen dewelke ervoor zorgen dat het zicht van verzoekende partijen op heden niet als ongeschonden kan worden bestempeld. En dit zowel vanuit hun woning als uit vanuit hun tuin. Op heden aanvoeren dat het uitzicht van verzoekende partijen door het oprichten van sleufsilos zou verdwijnen, is dan ook niet ernstig.

Het verlies van zicht/uitzicht kan alleen al omwille van deze redenen niet als ernstig nadeel worden weerhouden door uw Raad.

Hetzelfde geldt voor eventuele visuele hinder die door verzoekende partijen wordt aangevoerd. verzoekende partijen pogen de sleufsilos voor te stellen als een muur van 4l hoogte, terwijl dit geenszins het geval is (zie stuk I, hoogteplan).

De stedenbouwkundige vergunningsaanvraag betreft de bouw van twee sleufsilos met een breedte van 15,45m en een maximale hoogte van 1,6l waarbij in het dossier zelf werd aangegeven dat voor de inplanting van de sleufsilos maximaal een ophoging van 70cm noodzakelijk is.

Uw Raad dient dan ook vast te stellen dat verzoekende partijen uitkijken op hun eigen groenbeplantingen en tuinconstructies, en dit zal ingevolge de bestreden beslissing niet veranderen. De te bouwen sleufsilos zullen niet zichtbaar zijn boven de haag van verzoekende partijen. Het aanzienlijk snoeien van deze haag tot op ooghoogte, zodat verzoekende partijen zichzelf een zicht hebben verschaft op de eigendom van tussenkomende partij, kan niet dienstig worden aangewend tot het verschaffen van een visueel nadeel.

Ook de afstand tot de perceelsgrens van de sleufsilos en zeker tot de woning van verzoekende partijen, zorgt ervoor dat visuele hinder, laat staan ernstige, omwille van de inplanting van de sleufsilos afwezig is.

In de bestreden beslissing werd dan ook reeds heel duidelijk gesteld dat:...

Het fotomateriaal dat verzoekende partijen aanbrengen, laat uw Raad niet toe om gedegen te oordelen of er sprake is van een verlies aan uitzicht in hoofde van verzoekende partijen. De bijgebrachte stukken zijn niet afdoende.

*Gelet op dit alles, moet geconcludeerd worden dat er geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanwezig is, zodat de schorsing alleen al om die reden moet worden afgewezen.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, werpen de verzoekende partijen op dat hun actuele uitzicht volledig zal worden ontsierd ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, dit wil zeggen de aanleg van de kwestieuze sleufsilo's.

De verzoekende partijen voegen aan hun verzoekschrift een fotoreportage toe waaruit blijkt dat zij op heden inderdaad genieten van een ongeschonden uitzicht op het achterliggende landschap. Dit ongeschonden uitzicht zal echter door de dwarse inplanting van de op 4 juli 2013 vergunde melkveestal, met een nokhoogte van 7,75 meter, reeds in belangrijke mate worden aangetast. De verzoekende partijen hebben de stedenbouwkundige vergunning voor deze stal niet aangevochten.

De verzoekende partijen tonen niet op een voor de schorsing voldoende en concrete wijze aan in welke mate de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing hun uitzicht op het achterliggende landschap bijkomend nadelig zal beïnvloeden zodat de Raad de ernst ervan niet daadwerkelijk kan onderzoeken en beoordelen.

Uit de plannen blijkt overigens dat de sleufsilo's op 16 meter van de achterste perceelsgrens van de eigendom van de verzoekende partijen zullen worden ingeplant en er een groenscherm van 5 meter zal worden voorzien zodat de ernst van de ingeroepen visuele hinder door de sleufsilo's reeds in belangrijke mate dient te worden gerelativeerd.

3.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1314/0493/SA/1/0453.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 september 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,	voorzitter van de derde kamer,
	met bijstand van
Eddie CLYBOUW,	griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER